

Životopis Jiřiny Wágnerové

Jiřina Wágnerová, rozená Hirschmannová, se narodila 30. června 1939 v Horních Počernicích. Maminka záhy zemřela a holčička zůstala s tatínkem a babičkou, později i s nevlastní maminkou. Rodina žila v Horních Počernicích, ve Svépravicích, kde vlastnila hospodářství.

Ač vyrůstala za 2. světové války, bylo její dětství šťastné. Vzpomíná na babičku, dětské hry, nejlepší kamarádku a svého otce. Otec, který pracoval jako úředník, byl pro Jiřinu velmi důležitý, díky návštěvám v jeho zaměstnání se zamilovala do vůně papíru.

V 50. letech proběhla kolektivizace, která se rodiny Wágnerovy výrazně dotkla. Snažili se udržet hospodářská zvířata a pole, ale tlak státu byl neudržitelný a o vše přišli. Hospodářství zaniklo. I v této těžké době vzpomíná paní Wágnerová na pomoc lidí kolem a vzájemnou sounáležitost.

Po válce chodila do školy ve Svépravicích a na Chvalech. Po ukončení základní školy si přála studovat ekonomickou školu a toužila po úřednické práci podobné té, jakou dělal její tatínek. Ale kvůli svému původu musela nastoupit do učení. Dostala na výběr několik učebních oborů a rozhodla se pro zahradnictví.

Když ukončila zahradnickou praxi, nastoupila jako písarka v továrně. Po krátké době odchází a nastupuje jako úřednice v komunálních službách – vyřizovala pohledávky a dluhy. Časem se vypracovala na hlavní účetní.

S manželem se seznámila již v dětství, v roce 1964 se vzali a postupně se jim narodily tři děti. Nakonec byla 18 let doma - starala se o děti a stárnoucí rodiče.

Po Sametové revoluci nastoupila opět do práce. Vystřídala několik zaměstnání – dělala pokojskou, uklízečku, práci ve skladu s porcelánem aj. Práce to byly těžké a náročné.

Paní Wágnerová se ve svém volném čase naučila hrát na varhany. Hudba je důležitou součástí jejího života. Miluje Prahu, má hluboké vlastenecké cítění a je nezlomná optimistka.

Do dnešních dnů žije stále ve Svépravicích v rodinném kruhu, má 12 vnoučat a 7 pravnoučat. Paní Wágnerová je skromný a pokorný člověk.